

—Us presento la Fàtima —ha dit la mestra—. Des d'avui es quedarà amb nosaltres i segur que us fareu amics. La Fàtima ha arribat del Marroc i encara no ens entén, però tots l'ajudarem.

Aviat parlarà molt bé la nostra llengua.

—Benvinguda a la classe dels dofins!

—ha dit la Mònica. Tots els nens han somrigut. En Pol ha aixecat el dit.

—Per què no va començar el curs com nosaltres?

—Només fa una setmana que fem classe, Pol —ha contestat la mestra—, no passa res. A més, estic segura que la Fàtima és espavilada i ho aprendrà tot de seguida.

Però la Fàtima no coneix ningú.
Aquí tot és diferent del seu país.
Allà on ella va néixer els nens petits
es queden a casa. La Fàtima té un
germà més gran que es diu Mustafà.
Fa segon curs i està acostumat a anar
a classe, però ella va a escola per
primera vegada. Està nerviosa,
es rosega les ungles i abaixa
els ulls quan li diuen coses.

Entre els nens de la classe hi ha una nena xinesa que es diu Li i un nen africà que es diu Buba. La Fàtima seu a la taula de la Mònica, en Pol, la Kumari i en Ferran. Són molt simpàtics, sobretot la Kumari, que és índia, té la pell fosca i riu molt. La Fàtima no sap què ha de fer.

La Mònica està molt pendent d'ella i li ha donat els llapis de colors i un full blanc perquè hi pinti. En Pol li fa preguntes, però la Fàtima no l'entén. Només comprèn el seu nom i algunes paraules com «hola» i «mira». Tots els companys la tracten bé, però ella se sent una mica estranya i cansada i somriu tímidament.

Als nens de la classe de la Fàtima els agraden els dofins perquè una vegada que van anar al zoològic en van veure uns que feien acrobàcies i nedaven enmig de les persones que els cuidaven. Aquest any també faran alguna sortida escolar.

Avui la mestra els ha explicat
que faran una excursió vora el mar
i es banyaran a la piscina.

La Fàtima no ha entès res, però sap
que deuen haver parlat d'alguna
cosa divertida, perquè tots
els nens s'han posat a cridar molt
contents.

